

Ana Galánová

DRAČÍ MLÁĎATA

mondrago

DRACI OHNĚ

C PRESS

Ilustroval Javier Delgado

Mondrago

Dračí mláďata:

Draci ohně

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Ana Galánová
Mondrago – Dračí mláďata: Draci ohně – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Ana Galánová

mondrago

DRAČÍ MLÁĎATA

DRACI OHNĚ

ILUSTROVAL JAVIER DELGADO

C P R E S S

POSTAVY

KALE

Chytrý, sportovně založený a zábavný. Když má nějaký úkol, nepoleví, dokud ho nesplní.

MONDRAGO

Tenhle drak je jiný než ostatní. Nemůže létat, snadno se nechá rozptýlit, neustále do něčeho naráží a pořád kýchá – a u toho mu z nozder šlehají plameny.

KASI a ČIKO

Kasi je Kalův nejlepší kamarád. Prakticky v každé situaci má v rukávu nějaký dobrý nápad.

ARKO a ŠÍP

Arko je z celé skupiny nejakčnější, ale zároveň je i dost lehkovážný.

Jeho rodiče trvají na tom, aby měl při létání na drakovi Šípovi vždy helmu na hlavě.

MAJA a MLHA

Maja je velmi ukázněná a také velmi odvážná! Moc ráda cvičí svou dračici Mlhu.

CO SE ODEHRÁLO DOPOSUD

Rošťák Mondrago už zase tropil neplechu. Zlobil ostatní draky ve školní ohradě a dělal takový povyk, až musel dát ředitel Kalovi ultimátum: pokud chce vodit Mondraga i nadále s sebou do školy, musí s ním každý den odpoledne docházet za Antonem, aby draka vycvičil. A tak se Kale ocitl na dračí farmě, aniž by měl sebemenší tušení, jaké nebezpečí ho tam čeká.

Když dorazil ve svém mondramobilu na farmu, chovatel draků Anton ho požádal, aby mu šel pomoci do líhní, kde se vyvíjejí a líhnou dračí mláďata. Zdálo se, že to nebude

nic složitého, ale jen co Kale s Antonem vstoupili do poslední chatičky, do rozžhavané líhně kompaktfornů, někdo... nebo něco... je zavřelo uvnitř a oběma hrozilo, že se tam udusí. Zatímco byli uvěznění v líhni, několik podivných tvorů převlečených za rostliny začalo líhně ničit, a co bylo vůbec nejhorší, ukradlo několik dračích vajec! Kalovi a Antonovi naštěstí pomohl Mondrago a oni se dostali ven. Anton pak musel jít napravovat napáchané škody a poprosil Kala, aby se vydal za jedním ze zlodějů a získal zpět ukradené vejce.

Stíhání zloděje nebylo vůbec snadné. Zloděj utíkal příliš rychle a Kale byl vyčerpaný. Právě ve chvíli, kdy už si myslel, že zloděj uteče, mu přispěchali na pomoc kamarádi Kasi, Arko a Maja. Společně, a také díky Mondragově pomoci, dokázali vejce kompaktfornů získat zpět. Z vajec se vzápětí

vyklubalo roztomilé mládě draka země. Kamarádi se pak vydali se svými draky zpět na farmu, kde se jim naskytl bezútěšný pohled. Zloději dokázali ukrást alespoň po jednom vejci od každého dračího druhu a všechny líhně poničili.

Děti spolu s Antonem se pustili do práce a neúnavně opravovali napáchané škody. Byla už hluboká noc, když se jim konečně podařilo uvést líhně zpět do provozu, ale ještě zbývalo najít ukradená vejce. Pokud by se totiž mláďata dostala do nepovolanych rukou, vyrostli by z nich agresivní a zlí draci a celé království by se ocitlo ve velkém nebezpečí.

Kale a jeho kamarádi tak dostali nový úkol: najít zbývající dračí vejce dřív, než bude pozdě.

Dokážou vejce získat zpět? Kdo se skrýval pod maskou podivných tvorů převlečených za rostliny? A odkud přišli?

Samarado

Moře

Kovářna

Mlýnský les

Drací farma

Wickenburgův hrad

Ledovcové hory

Pec

Trolí jeskyně

Škola

hrady obyčejných lidí

KAPITOLA 1

NOVÝ DEN

Maličkým okénkem pronikl do dračích stájí první ranní paprsek a sluníčko pošimralo Kala na tváři. Chlapec si přikryl oči dlaní a zavrtěl se na slámě, na které ležel. Hned vedle něj hlasitě chrápal jeho věrný, rozpustilý kamarád Mondrago, který zabíral většinu stáje. Sousední kóje obývaly Pinka a Karma, které patřily Kalově sestře a matce. Obě dračice už byly vzhůru a trpělivě čekaly na svou porci krmení.

Kale si položil hlavu na Mondragovu šíji, pootevřel jedno oko a odstrčil slámu, která

ho píchala do nohou. Jeho vlastní postel byla mnohem pohodlnější než tohle lůžko ze suchého obilí. Kéž by mohl spát ve svém útulném, vyhřátém pokojíčku i s Mondragem!

Jenže rodiče mu zakázali vodit dračího nezbedu dovnitř hradu, protože všude čůral, a když na něj nedávali pozor, okamžitě snědl, na co přišel, a navíc svým dlouhým ocasem

všechno rozbil. A tak se Kale rozhodl, že bude spát s ním ve stáji, dokud se drak nenaučí dobrým způsobům. Akorát od té chvíle uběhl už celý rok! Navzdory Kalovým pokusům draka vychovat se Mondrago nijak nelepšil – pořád byl stejně hravý a roztržitý jako odjakživa.

Kale se líně protáhl a znovu zavřel oči. Byla sobota, a tak nemusel vstávat do školy. Moc nechybělo a byl by znovu usnul, ale vtom se mu v hlavě vynořily vzpomínky na předchozí den: dusivý žár, když se spolu s Antonem ocitl uvězněný v rozpálené líhni, pronásledování tajemného zloděje i okamžik, kdy zloděj vyhodil dračí vejce do vzduchu a Mondrago ho málem spolkl. Naštěstí ho však pouze zachytil mezi čelisti, a když ho vzápětí vyplivl, leželo na zemi to nejroztomilejší dračí mládě, jaké kdy Kale viděl. Byl to novorozený, maličký dráček země, potomek

kompaktiformů, který si okamžitě zamiloval Kalova kamaráda Kasiho. Jakmile se od něj Kasi vzdálil byt i jen na jeden jediný krok, začalo mládě naříkat.

Ještěže všechno nakonec dobře dopadlo, pomyslel si Kale, zatímco se o něj znovu pokoušel spánek. Pak se ale zničehonic prudce posadil. Ne, počkat! Vždyť přece všechno dobře nedopadlo! Ostatním dračím mláďatům stále hrozí nebezpečí!

Vyskočil na nohy a zatřásl Mondragem.

„Mondrango, vzbud se! Musíme vyrazit! Jen si doběhnu pro nějaké věci do svého pokoje a za minutku jsem zpátky.“

Mondrango však jen krátce nespokojeně zavřel, otočil se na záda a spokojeně chrápal dál. Vzbudit ho po ránu byla pokaždé nesku-tečná fuška, a tak Kale usoudil, že ho nechá raději ještě pár minut spát a mezitím se připraví na cestu.

Otevřel dveře stájí, připravený zaběhnout na hrad.

V tom okamžiku uviděl, jak se k němu něco blíží po obloze. Byl to roznáškový drak z pekárny, který letěl ověšený koši plnými čerstvě upečeného chleba. A na hřbetě mu seděl Abel Crombi, nejoblíbenější kluk z celé školy. Hodně spolužáků si o Abelovi myslelo, že je to náfuka, protože holky na něm mohly doslova oči nechat, ale Kale měl Abela rád. Abel byl velmi pracovitý, a kromě toho vynikal i ve sportu. A navíc – na rozdíl od většiny spolužáků – nebydlel na žádném obřím hradě, ba naopak. Žil v maličkém kamenném domku nedaleko pekárny spolu se svou maminkou a třemi mladšími sourozenci a každé ráno vstával velmi brzy a roznášel chléb. Vydělanými penězi přispíval do rodinného rozpočtu.

Kale se k němu rozběhl.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Mondrago – Dračí mláděta: Draci ohně.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.